

Titel: 'Confetti'

Kunstenaar: Michiel Kluiters

Materiaal: licht en geluid

Jaar: 2011 (16 mei)

Locatie: Campus Oosterweg voor sporthal Arcus

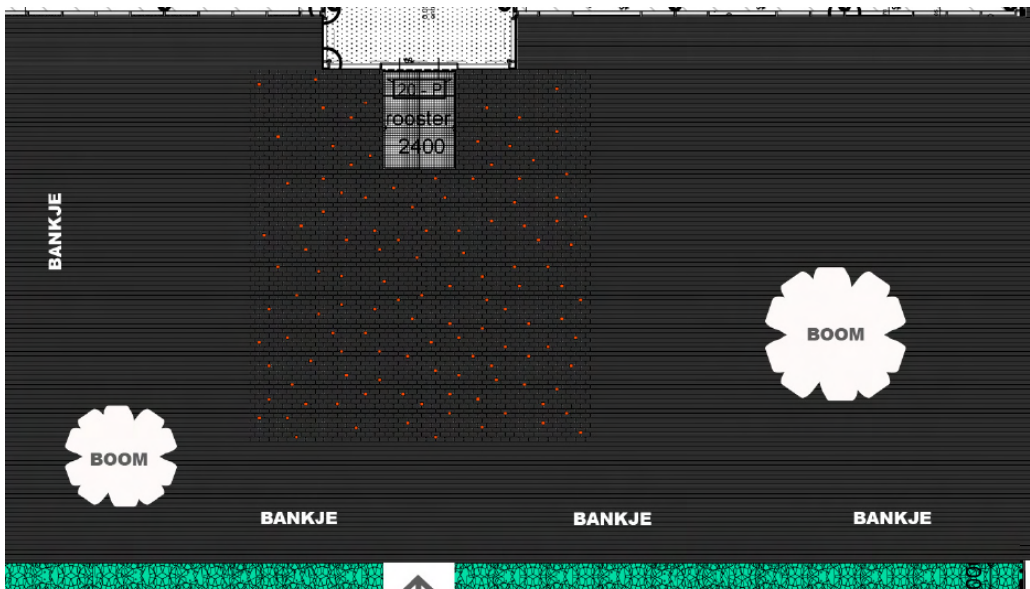
In het werk 'Confetti' van kunstenaar Michiel Kluiters worden de rumoerige activiteiten in de nieuwe sporthal 'Arcus' in Wijchen vertaald naar een kleurrijk lichtspel op het stille plein voor de ingang. De vierkante lichtjes zijn als confetti uitgestrooid voor de ingang en doen denken aan uitvergroete pixels van een computer.

Michiel Kluiters onderzoekt binnen zijn werk de bijzondere relatie tussen tijd en ruimte. Tijd is ongrijpbaar en relatief: als je ergens op moet wachten kan dat langer duren dan 'normaal', terwijl het zo vervliegt wanneer je druk bezig bent. Ruimte is een meer statisch begrip, het is er altijd en overal. Zoals tijd verbonden is aan het heden, verleden en de toekomst, kan ruimte losstaan van de fysieke werkelijkheid, bijvoorbeeld in de virtuele werkelijkheid. Op verschillende manieren weet Kluiters deze relatie te verbinden in werken die spelen met de waarneming van de toeschouwer. Naast de vroegere werken waar fotografie de hoofdrol had, worden ook video en grootschalige architectonische constructies ingezet in de vorm van 'ruimte specifieke' installaties, met als doel de toeschouwer even mee te nemen in het proces van kijken, staan en bewegen.

Voor 'Confetti' werd Kluiters aangetrokken door de architectuur en activiteiten van de enorme, voor de buitenwereld hermetisch afgesloten sportzalen in het nieuwe sportcentrum 'Arcus'. Van alle dagelijkse bedrijvigheid in de zalen is buiten helemaal niets te zien of te merken.

Schetsimpresie van de vierkante lichtvlakken op het plein (afbeelding uit het schetsontwerp)

Situatietekening uit het DO

Eindimpressie

'Confetti' is een reactief kunstwerk geworden. Op het plein voor de sporthal is een vertaling in licht, kleur en ritme te zien van de activiteiten die zich in de sportzalen op dat moment afspelen. Op diverse plaatsen in het gebouw zijn microfoons geplaatst die 'live' geluiden oppikken, deze doorsturen naar een computer, die ze vertaalt in lichtsignalen buiten het gebouw. De gekleurde spots op het plein zijn vierkante plexiglas plaatjes, die van onderaf worden aangelicht. Ze doen denken aan uitvergroete pixels van een enorm beeldscherm en hun posities ogen willekeurig alsof ze als confetti zijn uitgestrooid voor de ingang van het gebouw.

Het beeld dat ontstaat toont enerzijds letterlijk de activiteit in het gebouw en anderzijds verbeeldt het de beweging; de continu veranderende posities van de sporters in de zalen zijn terug te zien in het verspringen van de lichtjes en wisselen van de kleuren. Zonder bedrijvigheid binnen, is het lichtveld buiten vrijwel statisch.

Michiel Kluiters (Amsterdam, 1971) verbindt met zijn werk architectonische constructies aan de psychologische condities van de waarneming in de publieke ruimte. Zijn vroege werk bestaat uit wandvullende fotowerken waarop lege interieurs te zien zijn. De vacante, filmische afbeeldingen, voorzien van een dikke glanslaag, werken als projectie schermen waarop de toeschouwer zijn of haar blik projecteert.

Vanuit deze benadering is er werk ontwikkeld waarin, naast fotografie, ook video en grootschalige architectonische constructies worden ingezet in de vorm van 'site specific' installaties, met als doel om de toeschouwer even mee te nemen in het proces van kijken, staan en bewegen.

Confetti is mede tot stand gekomen door de Provincie Gelderland.